

[Krag.]

at der skulde afleveres til Nationalbanken? Ja, men det kunde det jo ikke betyde, for der staar udtrykkeligt, at Pligten til at afgive til Nationalbanken eller til anden Bank paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser ophæves. (Stemmer: Ja, ja). Ja, ophæves. (Stemmer: Paa nærmere Betingelser). Pligten til at aflevere til Nationalbanken (Stemmer: Paa nærmere angivne Betingelser). Hør nu, Pligten til at aflevere Ja, nu skal de Herrer ikke grine, for det er en alvorlig Sag og ikke mindst en alvorlig Sag for det ærede Medlem Hr. Hauge, saa jeg synes, han skulde spare sig sin Ulejlighed. Der staar for det første: Pligten til at aflevere til Nationalbanken eller eventuelt paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser. Det er begge Dele, der dér er sagt, og det kommer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke uden om, saa kan han gentage det samme, lige saa tit det skal være. Det er jo i det hele taget det ærede Medlems Specialitet, at han springer op her paa denne Talerstol den ene Gang efter den anden og siger ganske nøjagtig det samme, han gjorde forrige Gang, uanset at Rigtigheden af det er klart modbevist. Saa spørger det ærede Medlem, hvad Betydning der da skulde ligge i Hjemføringspligten, hvis den ikke var forbundet med Afleveringspligt. Hertil siger jeg: Hjemføringspligten blev indført oprindelig for at modvirke Muligheden for Kapitalflugt og Afleveringspligten for at faa Sikkerhed for, at den hjemførte fremmede Valuta var til Raadighed. Da Afleveringspligten ophævedes ved Loven af Maj 1932, og Hjemføringspligten blev staaende tilbage, var det Udtryk for, at man stadig vilde spørre af for den Mulighed, at Kapitalen flygtede fra Danmark og anbragtes andetsteds.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte, om jeg er Tilhænger af Valutastrejke. Til dette Spørgsmaal har jeg offentlig taget Stilling. Jeg har fraraadet, at man indlod sig paa dette Forsøg, fordi jeg var overbevist om, at det vilde mislykkes, og fordi jeg følte mig forvisset om, at det vilde bevirke, at talrige Kredse inden for andre Samfundsklasser vendte sig mod Landbruget.

Og med Hensyn til Kronesækning har vi fra Venstres Side aldrig krævet denne, men vi har krævet en Valutapolitik ført i dette Land, som giver den samme Købevne paa det hjemlige Marked som paa det fremmede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg sige, at jeg forstaar virkelig ikke, hvorfor han blander sig i denne Diskussion, for det var jo en ganske ligegyldig Bemærkning, det ærede Medlem kom med, den, at han ikke mener, jeg havde nogen Interesse for Landbruget. Som om Valutapolitikken skulde være det, der skaffede Landbruget gode Vilkaar.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at nu er vi altsaa enige om, at Bemyndigelsen er den samme i Loven og i Lovforslaget, saa Gentagelser har jo altid deres Værdi. Dernæst: jeg har ikke Citatet her ved Haanden, men jeg hørte det ærede Medlem citere, og hvad sagde det ærede Medlem? At det, der var ophævet, var at afgive til Nationalbanken eller til andre af Nationalbanken bestemte Modtagere, under bestemte Betingelser. (Krag: Nej!). Ja, det er det, der er Tvangsafleveringens Ophævelse. (Krag: Nej, det staar der ikke). Nej, det ærede Medlem vil virkelig ikke kunne klare sig hermed, thi Sagen er den, at selv om der kun stod „til andre paa bestemte Betingelser“, fastsætter Nationalbanken naturligvis selv, under hvilken Betingelser den vil tage Valutaen. Altsaa Tvangsafleveringen er ogsaa efter den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Krag her er kommet med, Aflevering til den bestemte Kurs. Det var den, der blev ophævet den 27. August 1932. Der var lidt Fidusmageri — det kan det ærede Medlem Hr. Hauge og jeg blive enige om — dengang i det Forslag, vi skulde jo have Landstingsvalg — jo, ikke Fidusmageri mellem ham og mig, det var fra hans Side alene —, og det kan det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa godt huske. Vi skulde have Landstingsvalg den 6. September, og saa gjaldt det om at faa Kronen lidt ned, saaledes at der ikke var alt for meget Vrøvl i Foretagendet, tør jeg sige, lige hen imod Landstingsvalget. Det kan vi alle sammen huske særdeles glimrende. Dengang var der ikke Spor af Tvivl om, at den 27. August 1932 ophævedes Tvangsafleveringen til den fastsatte Kurs, og det var jo ogsaa dengang, Kurserne svingede; men Hjemføringspligten, sagde man, bevaredes, og derfor siger jeg til det ærede Medlem, at det er ikke saa underligt, jeg maa blive ved at sige det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.